

ånd, understreger med al tydelighed, at der skal foretages en individuel bedømmelse af hver enkelt ansøger, uanset om der er 704 ansøgere eller kun to.

Folketingets afgørelse af, om en udlændings ansøgning om dansk indfødsret skal godkendes, beror således på en individuel bedømmelse af ansøgerens forhold. Der er således ikke blot tale om at opstille visse kriterier vedrørende kriminalitet, men om andre forhold, f.eks. om ansøgeren i prøvetiden har været i stand til at forsørge sig og sine uden at ligge det offentlige til byrde.

På grund af Indfødsretsudvalgets hemmelighedskræmmeri har det indtil nu kun været muligt for Fremskridtspartiet at stille ændringsforslag til L 9 for så vidt angår de ansøgere, som i prøvetiden har overtrådt dansk lovgivning.

Fremskridtspartiet håber dog inden tredjebehandlingen at få de fornødne oplysninger af indenrigsministeren, idet partiet ved førstebehandlingen af L 9 fra talerstolen gentog de to spørgsmål stilet til indenrigsministeren, som udvalget ikke havde ønsket at stille.

Fremskridtspartiet kan i den forbindelse henvise til Folketingstidende 1989-90, forhandlingerne sp. 573, hvor indenrigsministeren om samme emne udtalte:

»Der skal ikke herske tvivl om, at jeg svarer på alle de spørgsmål, som udvalget ønsker at stille indenrigsministeren. Der skal heller ikke herske tvivl om, at jeg svarer på alle de spørgsmål, som medlemmer af Folketinget ønsker at stille indenrigsministeren, hvad enten der er tale om skriftlige spørgsmål eller mundtlige spørgsmål her i salen.«

Når Indenrigsministeriet har besvaret Fremskridtspartiets ovenstående to spørgsmål, vil partiet uden for betænkningen stille eventuelle yderligere ændringsforslag.

Årsagen til, at partiet desværre ikke har været i stand til at fremkomme med eventuelle ændringsforslag til selve betænkningen for så vidt angår ansøgere, der i prøvetiden ikke har været i stand til at sørge for sig og sine og dermed ligget staten til byrde, er udelukkende uvillighed fra Indfødsretsudvalget.

Fremskridtspartiet har den helt klare grundholdning, at udlændinge, som ønsker dansk statsborgerskab, i prøvetiden skal have haft en straffri vandel forstået på den måde, at de ikke må have overtrådt straffeloven eller begået alvorlige overtrædelser af særlovgivningen.

Ud af de 704 ansøgere er der heldigvis kun 20 personer, som Fremskridtspartiet ikke mener opfylder dette krav.

Det skal i øvrigt afslutningsmæssigt bemærkes, at det, at en ansøger ikke får tildelt dansk statsborgerskab, ikke er ensbetydende med, at ansøgeren efterfølgende bliver udvist, idet de fleste af ansøgerne har været i Danmark i så lang tid (7 år), at de alle har en tidsubegrænset opholdstilladelse.

Ændringsforslag

Af et *mindretal* (FP):

Til § 1

- 1) Nr. 24 Hasem Hussin Al Hussaini, Fredriksværk, født i Libanon, udgår.
- 2) Nr. 43 Mohammad Anwar, København, født i Pakistan, udgår.
- 3) Nr. 86 M'hamed Buziri, København, født i Marokko, udgår.
- 4) Nr. 88 Domingo Cabrera, København, født i Filippinerne, udgår.
- 5) Nr. 135 Abdessalam El Mahdi, København, født i Marokko, udgår.
- 6) Nr. 146 Abdelmalek Figuigui, Ishøj, født i Marokko, udgår.
- 7) Nr. 153 Majid Ghotbi, København, født i Iran, udgår.
- 8) Nr. 179 Nasser Hassan Hassanien, Fjeritlev, født i Libanon, udgår.
- 9) Nr. 196 Hussein Abdelmageed Hussein Ibrahim, Frederiksberg, født i Sudan, udgår.